

at drage saadanne Grænser, at de gøre Misbrug vanskelige — udelukkede blive de jo ikke. En stor Række af disse Bestemmelser gaar ud paa at forebygge, at Dommerne misbruge deres Myndighed, og der er ogsaa allerede her i Forslaget en Række Bestemmelser, der forebygge, at Sagførerne misbruge deres Magt. I det Forhold, hvor en Sagfører er antagen af en Mand til at inddrive Penge, og han staar overfor Skyldneren, da er han jo i Besiddelse af en efter Omstændighederne meget betydelig Magt, saa der kan være Grund til at træffe saadanne Bestemmelser, at Misbrug kunne forebygges.

Saa har jeg alene stillet 2 Ændringsforslag som Følge af en udefra kommen Anmodning. Jeg er af Overretten i København bleven gjort opmærksom paa, at man der har den Mening, at hvis man vil fastholde, at Landsrettens Medlemsantal skal være 16, og samtidig formener, at der skal mindst 5 til at paakende de Sager, hvor Nævninger ikke medvirke, vil Retten blive overbebyrdet med Arbejde, hvilket vil føre til mindre tilfredsstillende Afgørelser. Man har saa henvist til, hvorledes Sagen forelaa fra Proceskommissionen, at der efter dens Forslag var mindre Arbejde, og at der dog kun skulde være 3 Dommere. Jeg er tilbøjelig til at tro, at det kan være rigtigt. Hvis man altsaa ikke vil udvide Antallet af Rettens Medlemmer, vil det ikke være hensigtsmæssigt, heller ikke nyttigt for Publikum, at der skal 5 til at dømme. Det gælder i Virkeligheden mere om, at de, der blive satte til at dømme, ogsaa have tilstrækkelig Tid til at sætte sig ind i den enkelte Sag og — hvad der navnlig under det ny Retsystem spiller en saa uhyre Rolle — have tilstrækkelig Tid til at fortsætte deres praktiske juridiske Uddannelse, saa at de Domme, de til enhver Tid afsige, ere vel funderede. Det har mere Betydning, end at der er flere Personer til at afsige Dommen, at disse Mænd tillige have tilstrækkelig Tid til at følge med paa andre Omraader. Jeg tror derfor, at Forslaget er hensigtsmæssigt, men for øvrigt vil det, at det vedtages her, jo kun betyde, at det bliver Genstand for nærmere Forhandling mellem Tingene.

Mit andet lille Forslag er en Tilføjelse til § 363. Denne Paragraf siger i andet Stykke, at Domsforhandlingen i en ny Sag maa først paabegyndes, naar Dom i den sidst optagne Sag er vedtagen. Det vil sige, at naar der i Landsretten holdes Ret, maa man først afsige Dom i enhver fore-

liggende Sag, inden man gaar til at foretage en ny Sag. Det er det, som ogsaa bør være Regelen under den mundtlige Procedure; men der kan forefalde Tilfælde, hvor Retten for at afsige en tilstrækkelig vel funderet Dom har Anledning til at foretage Undersøgelser af Domssamlinger og andre Retsstudier, som ville kunne virke meget sinkende; hvis saa Regelen om, at Domsforhandling i en ny Sag først maa paabegyndes, naar den foreliggende Sag er færdig, er absolut, vil det føre til, at en Sag kan blive udsat maaske til næste Dag; og derved kan maaske en Snes Mennesker, der ere mødte i Retten, komme til at vente og spille deres Tid. Derfor mene de, der have med disse Sager at gøre, at det er hensigtsmæssigt at give Adgang til Undtagelse fra den Regel, at Dom skal afsiges straks. Det er det, der er formuleret i mit Ændringsforslag Nr. 83, hvor det hedder: „Undtagelse herfra kan dog finde Sted, naar Sagen frembyder særlige Vanskeligheder, men der skal ogsaa i dette Tilfælde, inden ny Domsforhandling paabegyndes, afholdes Raadslagning om den optagne Sag, og den endelige Vedtagelse af Dommen maa aldrig udsættes over en Uge.“ Altsaa, naar Sagens Behandling er sluttet, gaar Retten til Raadslagning og vil altsaa som Regel have at afsige Dom. Men findes der Vanskeligheder, som gøre, at den ikke kan afsige en tilstrækkelig vel funderet Dom straks, kan den beslutte at udsætte det og gaa til den næste Sag paa Dagsordenen; men Udsættelsen maa da ikke være over en Uge. Der er altsaa herved tillige taget Hensyn til, at den mundtlige Procedure skulde skaffe os en hurtigere Gennemførelse af Retssagerne. Hermed skal jeg anbefale disse Ændringsforslag til Vedtagelse.

Borgbjerg: De af det ærede Medlem fra Viborg (Sveistrup) og en Række Medlemmer stillede Ændringsforslag have jo kun foreligget her i Salen i ganske kort Tid. Saa vidt jeg kan skønne, er det Forbedringer, og vi ville fra vor Side stemme for dem for at faa dem til nøjere Overvejelse i Fællesudvalget, idet jeg dog maa forbeholde mig al mulig Kritik af Enkelthederne, som jeg ikke med den korte Frist har kunnet overse.

Justitsministerens Ændringsforslag bleve jo anbefalede ganske kort af den højterede Justitsminister, uden at han i nogen Maade gik i Detailler. Det skal jeg heller ikke gøre. Hans Ændringsforslag